

PRIREDIO
Bogomir Mijatović

PESNICI U POPULARNOJ MUZICI

od Njegoša
do savremenih pesnika
mlade generacije

Mojoj Mariji,
Hvala ti što me preko četiri decenije voliš, trpiš,
razumeš, pomažeš i podržavaš.

Ideja za realizaciju ove knjige potekla je iz emisije „Jednom u gradu ko zna kom”, koja je tokom devedesetih godina prošlog i šest godina prve dekade ovog veka, emitovana na programu danas nepostojeće Radio Stotke a koju je pripremala i uređivala moja supruga Marija. U pomenutoj emisiji, nazvanoj po najpoznatijoj kompoziciji obojice autora – kompozitora Angela Vlatkovića i tekstopisca Slobodana Markovića – postojala je i rubrika „Pevam pesnike”, u kojoj su emitovane kompozicije sačinjene na tekstove pesnika. Pesnici, odnosno njihova dela, bili su velika ljubav urednice emisije, kojom je ubrzo zarazila i mene. I tako je počelo naše zajedničko istraživanje u cilju pronalaženja takvih dela. Tokom rada na knjizi pojavljivale su se brojne dileme, koje sam razrešio uz njenu, ali i pomoć prijatelja, a neke savetima pojedinih pesnika zastupljenih u knjizi.

Prva dilema s kojom sam se suočio bila je: šta s pesmama van srpskohrvatskog jezičkog područja? Da li ih prevoditi, ko bi to mogao kvalitetno da uradi i u kojem roku? Mislim da je nađeno najbolje i najbezbolnije rešenje: da sve pesme budu štampane na jezicima na kojima su napisane i pismom koje je bilo zvanično u nekadašnjim republikama. Tako je nastala, pretpostavljam, poslednja jugoslovenska knjiga na prostoru bivše zajedničke države.

Druga nedoumica bila je da li obuhvatiti i dečije pesme jer je poznato da veliki broj pesnika ima značajan i taj deo opusa. Od te ideje odustao sam jer bi knjiga bila preobimna. Iz istog razloga izostavljene su i tzv. revolucionarne pesme, osim jedne koja je postala opšteprihvaćena kao klasičan šlager i mogla se često čuti na radiju a ne samo prigodnim prilikama.

Reč je o kompoziciji *Druže Tito mi ti se kunemo* za koju je tekst napisala Mira Alečković.

U dugoj i ozbiljnoj dilemi bio sam u vezi s onima koji su karijere počeli kao klasični tekstopisci ili kantautori a koji su vremenom stasali u respektabilne pesnike (Arsen Dedić, Đorđe Balašević, Bora Đorđević, Miroslav Drljača Rus, Momčilo Bajagić, Džoni Štulić, Zoran Predin, Aleksandar Stojković St, Nikola Pejaković Kolja, Kralj Čačka, Goran Šobić Sirano i drugi). Razrešio sam je tako što sam u knjigu uvrstio pesnike koji su najpre objavili knjige pesama, pa su se potom posvetili pisanju za (na) muziku. Samim tim pomenuti i ini, nažalost, nisu se našli u ovoj knjizi.

U knjizi se nisu našli ni klasični prepevi inostranih pesama, za razliku od autorskih tekstova pisanih na inostrane melodije.

Uprkos velikoj želji i nastojanjima da svaki pesnik bude zastupljen sa jednom pesmom, nisam uspeo da dobijem dozvolu brojnih naslednika autorskih prava ili njihovih pravnih zastupnika, odnosno u najvećem broju slučajeva nisam uspeo da uspostavim kontakte s njima.

U knjizi je zastupljeno 249 pesnika, počev od Petra Petrovića Njegoša do savremenih pesnika mlađe generacije sa prostora bivše Jugoslavije na čije su stihove muzičari komponovali. Siguran sam da ovom knjigom nisam obuhvatio kompletne opuse pojedinih književnika, pa je možemo smatrati prvim korakom ka nekom novom delu ili drugom dopunjenom izdanju ove knjige.

Zahvaljujem svim pesnicima i naslednicima autorskih prava upokojenih pesnika koji su dozvolili objavljivanje kompletnih pesama, diskografskim

kućama na ustupljenim omotima, Majdi Santin, Tomislavu Marčinku, Sniši Leopoldu, Radetu Siljanu, Ivanu Bečkoviću, Goranu Trajkovskom, Gordani Dilas, Todoru Idvoreanu, dr Milošu Zupcu, Agnети Timko, Radetu Radivojeviću i Milanu Đurđeviću. Posebnu zahvalnost dugujem SOKOJ-u na finansijskoj pomoći, kao i preduzeću NOVEKS MDI iz Bora, odnosno njenom vlasniku Miletu Jovanoviću, književniku Radiši Dragičeviću, akademiku Zoranu Paunoviću na vremenu koje je posvetio ovoj knjizi, odgovorima na moja brojna pitanja i dragocenim savetima, kao i sinu Vladimiru na likovnom rešenju knjige, prelomu i pripremi za štampu.

Sremska Kamenica, 29. januar 2021.

Bogomir Mijatović

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Bogomir Mijatović', written in a cursive style.

„Kad muzika otvara velika vrata noći”

Milivoj Dražetin (1951–1970)

Šta je ono što volimo u popularnoj muzici? Melodiju, tekst, vokalnu interpretaciju? Ili volimo sebe u muzici?! Kao da je u muzici reč o skladištenju sopstvenih života u fono-arhive, o nizanju neponovljivih ličnih trenutaka u melodijske linije koje će nas po potrebi vraćati u prošlost, u popularne kompozicije, u lajtmotive. Ili pak u samo jedan ton? Ton koji se prepoznaje u nečijem osmehu, u boji nečijeg glasa, u mirisu parfema.

Pesnici u popularnoj muzici nisu slučajno odabrani kao tema knjige legendarnog muzičkog urednika novosadskog radija Bogomira Bogice Mijatovića. Na tematskim, konceptualnim projektima, u pojedinačnim numerama, pesnici pokazuju važnost utehe koju popularna muzika pruža svetu i nama, umetnički senzibilitet, smisao i snagu poruke. Neponovljivo jedinstvo teksta i kvalitetnog zvuka u popularnoj muzici retko se postiže, ali u najboljim trenucima, kompozicije sa kvalitetnim i aktuelnim tekstovima dosežu visoke umetničke domete.

Počeci interesovanja za popularnu muziku kod nas vezuju se za drugu polovinu 20. veka. Lično sam počeo da živim u ritmu muzike uz novi talas 80-ih godina, a izdanci muzičke kritike koji su ostavili traga na moje muzičko obrazovanje svakako su bili vrsni rok kritičari okupljeni oko nekadašnjeg „Džuboksa”: Petar Peca Popović, Petar Janjatović, Žikica Simić,

Petar Luković, Dušan Vesić, Moma Rajin i dr. Kao i svaka bajka, i ona o novom talasu imala je, naravno, svoje junake i negativce.

Knjige novinara, muzičkog urednika i istoričara jugoslovenske popularne muzike, Bogomira Bogice Mijatovića, kao što su Novosadska pop rok poezija, antologija poezije Duška Trifunovića Pamтите me po pjesmama mojim, ili pak njegova do tančina precizna i obuhvatna Ilustrovana enciklopedija rok muzike u Vojvodini (1963–2013) imaju status kulturnih, verodostojnih knjiga. One beleže, opisuju, popisuju činjenice, njima se čovek poverava, u njih se veruje. Knjiga koja je pred nama spada u red takvih, poslednjih „jugoslovenskih knjiga” na prostoru bivše zajedničke države.

Kako ističe autor, ideja za realizaciju ove knjige potekla je iz emisije „Jednom u gradu ko zna kom”, u kojoj je postojala rubrika „Pevam pesnike”. Temeljna priprema za knjigu obuhvatila je sve izvođače koji su se najpre oglasili/afirmisali kao pesnici, a zatim bili i „komponovani pesnici”. To je iziskivalo i određena ograničenja u izboru:

„U dugoj i ozbiljnoj dilemi bio sam u vezi s onima koji su karijere počeli kao klasični tekstopisci ili kantautori a koji su vremenom stasali u respektabilne pesnike (Arsen Dedić, Đorđe Balašević, Bora Đorđević, Miroslav Drljača Rus, Momčilo Bajagić, Džoni Štulić, Zoran Predin, Aleksandar Stojković St, Nikola Pejaković Kolja, Kralj Čačka, Goran Šobić Sirano i drugi). Razrešio sam je tako što sam u knjigu uvrstio pesnike koji su najpre objavili knjige pesama, pa su se potom posvetili pisanju za (na) muziku. Samim tim pomenuti i ini, nažalost, nisu se našli u ovoj knjizi.

U knjizi se nisu našli ni klasični prepevi inostranih pesama, za razliku od autorskih tekstova pisanih na inostrane melodije” (B. Mijatović, „Predgovor”).

Ozbiljno i studiozno istraživanje, koje je mogao izvršiti samo muzički znalac i posvećenik kakav je Bogica Mijatović, iznedrilo je knjigu koja predstavlja koliko enciklopedijski popis pesnika, kompozitora, interpretatora i izvođača popularne muzike u rasponu od pola veka, toliko i putopis kroz epohe, stilove, pravce i razdoblja. Na prostoru bivše Jugoslavije, na jezicima svih njenih „naroda i narodnosti“, na taj način stičemo sliku jedne velike imaginarne muzičke scene, koju nastanjuju ili su je nastanjivali najbolji među nama. Tako, jedan uz drugoga stoje Dragutin Domjanić („Za zbogom”); Jakša Fiamengo („Lastavica”), Niku Čobanu („Amintire”), Ištvan Domonkoš („Karneval”) i dr.

Knjiga, koju možemo nazvati enciklopedijskim priručnikom, ali i antologijskim izborom, jer je u njoj, gde god je to bilo moguće, kao ilustracija navedena po jedna pesma izabranih autora, seže i u 19. vek. Od Njegoša i Branka Radičevića, do naših dana. Od Seada Alića do danas knjiga evocira „duge mlade godine / pune sunčeva plamena / pune misli i žrtava / s kletog domaćeg kamena”:

„U knjizi je zastupljeno 270 pesnika, počev od Petra Petrovića Njegoša do savremenih pesnika mlađe generacije sa prostora bivše Jugoslavije na čije su stihove muzičari komponovali. Siguran sam da ovom knjigom nisam obuhvatio kompletne opuse pojedinih književnika, pa je možemo smatrati prvim korakom ka nekom novom delu ili drugom dopunjenom izdanju ove knjige” (B. Mijatović, „Predgovor”).

U ovoj enciklopediji, prirodnom stvari, nije bilo moguće baviti se analizom žanrova, stilskih pravaca, muzičkih korena i uticaja, vizuelnom estetikom, angažmanom u društvenom i političkom smislu, analizom melodijskih struktura i dostignuća. Ali sama knjiga, navođenjem pesnika po abecednom redu i izborom po jednog reprezentativnog teksta svakoga od njih, kao i pedantnim opisom svih komponovanih melodija na stihove toga pesnika, implicitno predstavlja i popis u vremenu, i popis jednog vremena. Tako će se, uz pesnike, među njenim koricama, naći imena najuglednijih izvođača, vokalnih solista i bendova, kompozitora i aranžera od šezdesetih godina prošlog veka do danas. Takođe, i istorija nosača zvuka, od staruh dobrih longplejki do digitalnih izdanja na internetu, kao i popis diskografskih kuća. Knjiga je, implicitno, i opis stilova: zabavna muzika, u najširem smislu, pop, šansona, šlager, kancona, rock'n'roll, swing, džez, rep, hip-hop i dr. Samim tim, ona je i putokaz do vizuelne estetike, društvenog angažmana, umetničkog uticaja. Izbor tekstova nužno aktivira i različite nivoe podteksta. Poput pitanja odnosa kulture i subkulture, centra i margine, vrednosti i nevrednosti. Uz, naravno, nezaobilazan, i s razlogom programski usvojen „jugoslovenski” kontekst.

U knjizi *Pesnici u popularnoj muzici* zastupljeni su stihovi klasika srpske i jugoslovenskih književnosti 20. veka: Ivo Andrić („To, od sve moje ljubavi”); Meša Selimović („Udisao sam svježju majsku noć”); Miloš Crnjanski („Mizera”, Zafir Hadžimanov; „Priča” i „Rastanak kod Kalemegdana”, u izvedbi Nemanje Nešića, na albumu *Nove senke* i dr.); Jovan Dučić („Pesma ženi” i dr.); Branko Ćopić („1941”); Milovan Danoj-

lić („Srpski bluz”); Oskar Davičo („Ja nisam od ica”); Vlado Dijak (čuvana „Selma”); Mak Dizdar („Modra rijeka” i dr.); Rade Drainac („Sneg”); Ljubomir Simović („Georgine”) i dr. Tu je i Augustin Tin Ujević, sa preko trideset muzičkih izvedbi, među kojima se posebno izdvaja „Odlazak” („Tamo da putujem”), u interpretaciji besmrtnog Arsena Dedića. To su te velike pesme koje nepogrešivo u vremenu pronalaze i najveće izvođače.

Prema očekivanju, najviše uglazbljenih tekstova srećemo kod Miroslava Mike Antića. Od „Najljubavnije pesme”, koju u naše dane izvodi glumac Andrija Kuzmanović (cd „Rade Radivojević – Inspirisan poezijom”) preko „Kad sretnoš me nekad”, koju pevaju Ivo Robić i Vice Vukov, „Neke davne zvezde” Ljiljane Petrović, „Serenada”, Dušana Prelevića, „Kad umrem” Ibrice Jusića, „Tajna” u izvedbi Arsena i Gabi, sve do „Opomene” koja je na repertoaru različitih izvođača (lično bih izdvojio izvrsnu interpretaciju grupe Drugi način).

Pesnici u popularnoj muzici čuvaju tradiciju kao životno stablo koje stalno dobija nove izdanke. U tekstualnom smislu, gorak ukus u ustima ostavlja „Balada o smrti” Gorana Babića, sa izvanrednim stihovima koje je uglazbio Arsen Dedić:

Srce moje, primiće se zima
I kosa tvoja gubi sjaj i sijedi
Kao nad krovom sivi pramen dima
Kada u tami nestaje i blijedi
U sve polako uvlači se studen
I sve smo tiši, sve nas više nema
To sunce prži jedan snježni grumen
To noć se duga u daljini sprema

Zaumne, melanholične, guste ljubavne sokove satkane od bola i derta zastupaju tanane sevdalinke, poput one čuvene Safvet-bega Bašagića „Na prijestolu sjedi sultan”, koju je sjajno uglazbio Ibrica Jusić, ili pesme „Jednoj bogatašici” Muse Ćazima Ćatića.

Jedan od najvećih savremenih srpskih pesnika, Matija Bečković, zastupljen je pesmom „Kad bi ti otišla iz ovoga grada”, koju je komponovao Nenad Milosavljević, a izvodi je grupa Galija. To je prilika da se prisetimo čuvene „Vere Pavladoljske” u izvedbi Arsena Dedića, ali i drugih kompozicija na Matijine stihove („Dva prijatelja”; „Putovanje dušom”). Tu je i zanimljiva obrada pesme „Cetinje” u izvedbi grupe Rastka Jevtovića Orasi.

Najveći broj stihova ove knjige tematski je posvećen ljubavi. „A ljubav je magla što spušta se niz planine Paname”, poručuje Mehmed Begić Meša.

Stjepan Benzon spada u red najizvođenijih i najvoljenijih pesnika, posebno kada je reč o dalmatinskim klapama, kanconama, legendarnom „Festivalu zabavne glazbe” u Splitu i sl. Od Ive Robića i Vice Vukova, Dubrovačkih trubadura i Kornijevih grupe, Grupe 777, sastava Pro arte, Đela Jusića i Tonija Kljakovića, preko Marka Novosela, Radmile Karaklajić, Tereze Kesovije, do Tihomira Petrovića, Kemala Montena, Ibrice Jusića i dr. Njegova „Znam da ima jedna staza” spada u red legendarnih šlagera.

Tu su i klasični pesnici srpske moderne, poput Jovana Dučića („Pesma ženi”; od ikona poput Tereze Kesovije, Kornijevih grupe, Pro arte, do najmlađih, avangardnih, Nikole Bulatovića, Straight Jackin, Nemanje Nešića); Milutina Bojića („Mladost”, Orasi); Alekse Šantića („Jesen”) i dr.

Neki veliki kantautori snimali su tematski konceptualne albume kojima su „pjevali pjesnike” (Arsen Dedić). U njihovom opusu našli su se i popularni pesnici 20. veka, poput Jevrema Brkovića i pesme „Oproštaj od stare pisaće mašine” (Arsen Dedić).

Među najpopularnijim pesnicima u popularnoj muzici, pored Mike Antića, nalaze se, naravno, Pero Zubac, Duško Trifunović i Abdulah Sidran. Pero Zubac je zastupljen prevashodno generacijskim obradama pesme „Mostarske kiše” (od grupe Sunce, davne 1976. godine, do Nenada Milosavljevića iz grupe Galija, na albumu U raj u iznad oblaka 2018 godine). Pesme „Rod i krv” i „San ti čuvaju” uglazbiće Miloš Zubac na albumu „Hazarske” (2020).

Izuzetno reprezentativan izbor izvođača imali su Željko Sabol, ili Elza Budau. Danas teško da bi se iko setio ko su ovi tekstopisci i pesnici, koji su imali neverovatno veliki broj čudesnih izvedbi, od pionira naše šansone, pop muzike, džez i rokenrola.

Tu je tanani lirik Dobriša Cesarić sa izvanrednim opusom (pogledati samo ko je sve komponovao i izvodio čuvenu „Baladu iz predgrađa”), u kome se izdvaja antologijska pesma „Oblak” u lirski mekom izvođačkom štimungu čuvenog akustičarskog dvojca Vlada i Bajka. Vrlo prijemčiv i aktuelan je i Brana Crnčević („Ptica”, koju peva Bisera Velentalnić; ili „Praštanje”, Kornij grupa; „Plavi most”, Goran Sultanović, na albumu „Krikom protiv krika”). Izuzetno popularan među kompozitorima bio je i Gregor Strniša.

Odabraćemo još neke, velike i važne autore, bez ambicije da ih sve možemo pomenuti u ovom prigodnom tekstu: Božidar Timotijević („Devojko mala”,

„Ljubav i moda”); Milosav Tešić („Dunav”, u izvođenju benda Orasi, na cd-u Pevana antologija); August Šenoa („Ribareva Jana”). Tu su i Antun Šoljan, Veno Taufer, Dragutin Tadijanović, Aco Šopov, Florika Štefan. Naravno, i buntovni Antun Branko Šimić („Ljubav siromaha”, Ibrica Jusić); Blažo Šćepanović („Boja mraka”); Tomaž Šalamun („Videl sem kitajca”); Đorđo Sladoje („Daleko je Hilandar”) i dr.

Duško Trifunović je i u ovoj antologiji, bez premca, po zastupljenosti. Pjesma „Samica” nalazi se kao predstavnik pedesetak izvedbi najpopularnijeg pevnika među izvođačima popularne muzike.

Pomenućemo još neka velika imena: Stanislav Vinaver („Mi se čudno razumemo”); Ivo Vojnović („Miholjice”); Vladimir Vidrić („Roblje” – Ibrica Jusić); vladika Nikolaj Velimirović („Za ugašena ognjišta”); Dušan Vasiljev („Septembar”); niz slovenačkih i makedonskih izuzetnih autora, kao što su Andrej Brvar („Balada”, „November”, izvodi Neca Falk), Elza Budau („S teboj”; „Sedi na oblak”, izvođač Majda Sepe). Tu su, naravno, i ikone novog talasa. Čak je i genijalni Džoni Štulić uglazbio pesmu Milovana Vitezovića „Otac mog oca”.

Ne znamo da li će „pitagorejske akorde muzičkih sfera” svaki čovek čuti u času svoje smrti, kako je tvrdio Sv. Avgustin (D. Bošković), ali znamo da muzika i jezik pokreću svet. Jezik svojom značenjskom i ontološkom dimenzijom, muzika svojim tonalitetom, tembrom, melodijskom aurom. Prevažodno zbog toga što je muzika u stanju, kako tvrdi Dejvid Birn u čuvenoj knjizi „Kako radi muzika”, „da suštinski izmeni način na koji doživljamo svet i naše mesto u njemu” (2015).

Svaki čovek koji živi na planeti predstavlja muzički znak, u besmrtnoj polifoniji sfera i sazvučja koje tvore tonalitet kosmosa. Svaki događaj u našem životu ima svoj ritam, svaki naš život ima svoju intonaciju, svaka ljubav ima svoju melodijsku liniju, svaka melodijska linija ima svoj ton. Svaki čovek na planeti, dakle, predstavlja jedinstven ton. Reč je muzika i muzika je reč.

Naravno, muzička interpretacija određenog teksta, pored kompozitora i aranžera, nužno pretpostavlja niz vantekstualnih elemenata, kakvi su scenska izvedba, gestikulacija, mimika i sl. Nešto slično onome što bi se u poetici usmene književnosti moglo označiti terminom tekstura. Takva, muzička tekstura nije, po prirodi stvari, mogla biti zastupljena u ovoj knjizi, ali se ona, izborom tekstova, njihovim zvučanjem i intonacijom, naslućuje.

Knjige poput ove, vrsnog znalca i predanog posvećenika, Bogomira Mijatovića, mogu nastati samo iz odnosa čiste i nepatvorene ljubavi. One tom ljubavlju i odišu. I pored toga što ni na koji način nisu didaktičke, one u osnovi imaju važnu pedagošku misiju. To je vraćanje pop kulture u fokus, u spektar umetnosti, u „prisutnost”, kako bi to rekao Derida, u „polje događajnosti” (A. Vučković). Posebno je to važno u vremenu kada se muzička umetnost, bezobzirnim diktatom vizuelnih medija, pretvorila u jeftinu „industriju zabave”. A to podrazumeva uprošćenu i agresivnu muzičku scenu, koja diktira stil, medijski jezik, modne trendove, način ponašanja i kulturne vrednosti. Isprazni tekstovi, jeftina patetika, lažni glamur „zvezda” rijaliti programa, to je ono što, uglavnom, imamo na sceni. Popularna muzika, pokazuje nam ova izuzetna knjiga, ipak predstavlja nešto drugo.

◉ SKRAĆENICE:

cd, цд – kompakt disk

mk – muzička kaset

lp, лп – long plej

ep, еп – ekstenđid plej

(ploča formata singl ploče s četiri kompozicije)

U zagradama iza imena izvođača nalaze se imena kompozitora i aranžera (tim redosledom).

§ Ратко Адамовић

(1942)

Рађа се

Рађа се, умире
Свако носи у својој души нешто
Бол или срећу
Ја само бол

Године лутања носиле су мене к'о луди ветри
Носио ме теби љубави зов
И одлази човек сам
Зна ли ико шта је крај?

И одлази човек сам
Окреће се његов дан
Сад га води само ноћ
Сад га гони жеље глас
Он сад има само ноћ
Страшна јутра
И свој бол

ЗА КОЈУ НОЋ – Влада и Бајка
(Драгутин Балабан – Владимир Марковић) – 1975.

РАЂА СЕ – Влада и Бајка
(В. Марковић/Д. Балабан – Зоран Радетић)
– цд *Ја нисам ја...*, 1994, ПГП РТС

§ Мира Алечковић

(1924 – 2008)

ДРУЖЕ ТИТО МИ ТИ СЕ КУНЕМО – Здравко Чолић
(Ђорђе Новковић – Рајмонд Руић) – сингл, 1980, Југотон

§ Sead Alić

(1956)

Suza na kamenu

Svako je od nas i noć i dan
Bez igdje ikog zauvijek sam
Svako je od nas na javi u snu
Nesretan uvijek, uvijek na dnu
Svako je od nas na javi u snu
Suza tek samo na kamenu

Al' duboko dolje u srcu svom
Čuješ oluje i zvona zvon
Duboko dolje gdje sniva san
Osjetiš ljubav što hoće van
Ti čutiš ljubav što hoće van

Svako je od nas bar jedan dan
Želio biti nečiji san
Svako je od nas na javi u snu
Čekao ljubav jedinu
Svako je od nas na javi u snu
Suza tek samo na kamenu

POSLJEDNJE PISMO IZ BIŠĆANA – Zefir

(Ismet Kurtović – I. Kurtović) – 2016.

STEČAK – Zefir (Sead Alić/I. Kurtović – S. Alić/I. Kurtović) – 2016.

SUZA NA KAMENU – Zefir (I. Kurtović – I. Kurtović) – 2016.

§ Венко Андоновски

(1956)

КУЧКА – Панки

(Роберт Саздов – Р. Саздов) – цд, разни извођачи *Роберт Саздов и...* 1991-1995, 1995, Produkcija Studio Ross

КУЧКА – Куку леле

(Р. Саздов – Р. Саздов) – мк *Кажу ми, реци ми*, 1995,
Produkcija Studio Ross; мк, *Најдобро од Ластовица и Куку леле*,
1997, Ultimate Produkcija

§ **Florijan Andrašec**

(1888 – 1962)

DORICA – Leiner + Hrnjak trad.

(Josip Doldek/Miljan Bakić) – cd *Viša sila*, 2010, Croatia Records

§ **Петре М. Андреевски**

(1934 – 2006)

Умлена

Умлена, емлена, амлена
умлена, улена, елена
што поткупи триста дена
да работат в нокена смена,
селаните да се женат
за селанки од Умлена.

Леднумле, ленуми, ленуле,
нуленум, нулелул, нулена,
ум н' остана в таа Лена
дур светлото не го вдена,
дур сонцето не го крена,
ко сончоглед над Умлена.
Налеум, налеу, налена,
мале ум, мале ам, мале на,
ако бараш ум кај жена,
побарај и триста дена
за да стигнеш во Умлена,
во Умлена, кај умна Лена.

УМЛЕНА – Зафир Хаџиманов
(З. Хаџиманов – Славе Димитров)
– лп *Македонија пева*, 1986, Југотон; цд *Зафир пјева* –
Македонија пјева, 2020, Југотон – Croatia Records

КАЈ МЕ СРЕТНА – Љубојна
(Оливер Јосифовски – О. Јосифовски)
– цд *Песна за мојата песна*, 2009, Бајро Закон Корпорејшн

МРТВА САБОТА – Љубојна
(О. Јосифовски – О. Јосифовски)
– цд *Песна за мојата песна*, 2009, Бајро Закон Корпорејшн

ОТАДЕ И ОДАДЕ – Љубојна
(О. Јосифовски – О. Јосифовски) – цд *Песна за мојата песна*,
2009, Бајро Закон Корпорејшн

ПЕСНА ЗА МОЈАТА ПЕСНА – Љубојна
(О. Јосифовски – О. Јосифовски)
– цд *Песна за мојата песна*, 2009, Бајро Закон Корпорејшн

ПОПЛАКА ЗА СЕБЕ СИ – Љубојна
(О. Јосифовски – О. Јосифовски)
– цд *Песна за мојата песна*, 2009, Бајро Закон Корпорејшн

СТАНИ МИЛКЕ МАМИНО – Љубојна
(Бојан Петков – О. Јосифовски)
– цд *Песна за мојата песна*, 2009, Бајро Закон Корпорејшн

ТИ РЕКОВ И МИ РЕЧЕ – Љубојна
(О. Јосифовски – О. Јосифовски)
– цд *Песна за мојата песна*, 2009, Бајро Закон Корпорејшн

ПРВО ПИСМО – Старовски
(Старовски – Старовски)
– цд *Прашинка љубов*, 2011, Chicken Madness

УМИЛКУВАЊЕ – Старовски
(Старовски – Старовски)
– цд *Прашинка љубов*, 2011, Chicken Madness